

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Strona pozwana: H. (C-582/17), R. (C-583/17)

Sentencja

Wykładni rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca należy dokonywać w ten sposób, że gdy obywatel państwa trzeciego złożył wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w pierwszym państwie członkowskim, a następnie opuścił to państwo członkowskie, po czym złożył nowy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w drugim państwie członkowskim, to obywatel ten:

- w kontekście wniesionego na podstawie art. 27 ust. 1 tego rozporządzenia w tym drugim państwie członkowskim odwołania od wydanej wobec niego decyzji o przekazaniu co do zasady nie może powoływać się na kryterium odpowiedzialności ustanowione w art. 9 rzeczonego rozporządzenia;
- w kontekście takiego odwołania może, w drodze wyjątku, powoływać się na to kryterium odpowiedzialności w sytuacji objętej art. 20 ust. 5 tego samego rozporządzenia, jeżeli przekazał właściwemu organowi wnioskującego państwa członkowskiego materiały wykazujące w sposób oczywisty, że na podstawie rzeczonego kryterium odpowiedzialności właśnie to państwo członkowskie należy uważać za państwo odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku.

(¹) Dz.U. C 424 z 11.12.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 kwietnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom — Zjednoczone Królestwo) — Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited i in.

(Sprawa C-603/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Konwencja z Lugano II — Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Rozdział II sekcja 5 (art. 18 — 21) — Jurysdykcja w sprawach dotyczących indywidualnych umów o pracę)

(2019/C 206/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Peter Bosworth, Colin Hurley

Druga strona postępowania: Arcadia Petroleum Limited i in.

Sentencja

Postanowienia rozdziału II sekcja 5 (art. 18–21) Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisanej w dniu 30 października 2007 r., której zawarcie zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2009/430/WE z dnia 27 listopada 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że umowa wiążąca spółkę z osobą fizyczną, która zarządza tą spółką, nie kreuje stosunku podporządkowania między nimi, a zatem nie można jej uznać za „indywidualną umowę o pracę” w rozumieniu tych postanowień, w sytuacji gdy — nawet jeśli udziałowiec lub udziałowcy spółki mogą doprowadzić do rozwiązania tej umowy — osoba ta jest w stanie ustanawiać lub rzeczywiście ustanawia warunki owej umowy i jest ona uprawniona do sprawowania autonomicznej kontroli nad bieżącą działalnością spółki i wykonywaniem własnych obowiązków.

(¹) Dz.U. C 437 z 18.12.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 kwietnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy — Polska) — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A./Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Sprawa C-617/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Artykuł 82 WE — Nadużycie pozycji dominującej — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 3 ust. 1 — Stosowanie krajowego prawa konkurencji — Wydana przez krajowy organ ochrony konkurencji decyzja nakładająca dwie grzywny, jedną na podstawie prawa krajowego, a drugą na podstawie prawa Unii — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 50 — Zasada *ne bis in idem* — Możliwość zastosowania)

(2019/C 206/08)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.